

Змагання на рівних

Особливим змістом наповнюється кожен комсомольський суботник для нас, молодих виробничників Кіровоградського підприємства промислового залізничного

транспорт. Адже початок для слави традиції радянського народу зміг в комсомольській залізничній — у дню Молоді-Сортувальни. Причетність до витоків, до народження суботників зобов'язує, ладнає.

Ми ринемо свій крок на Москов-Сортувальну, вбачаємо добру прикмету для себе в тому, що москвичі виступають щороку ініціаторами проведення Всесоюзного комуністичного суботника. Час велить і нам, молодим залізничникам, продовжувати цю традицію, бути в ладах перших.

Дружно відгукнулася молодь нашої підприємства на заклик столичних залізничників вийти 18 квітня нинішнього року на свято

комуністичної праці, присвятити всі успіхи і трудові рекорди 111-й річниці з дня народження В. І. Леніна, а сарбоблені гроші перерахувати до фонду п'ятиріччя.

Ми дали слово під час червоної суботи: відремонтувати понад 200 метрів під'їзних колій, посадити чимало дерев і кущів, закінчити впорядкування спортивного майданчика.

Разом зі своїм помічником Сергієм Лисенком я працюю на маневровому тепловозі і сортувальнику для промислових підприємств міста народногосподарської галузі. Зміни норму плануємо виконати на 120 процентів. Такий же обсяг робіт намітив і наш суперник комсомольсько-молодіжний

екіпаж Андрія Редєвкіна. Отже, змагатися будемо на рівних.

А. ЛУНЬОВ,
машиніст тепловоза.

На зеконномленому пальному

Палке схвалення у комсомольців нашої організації знайшла ініціатива москвичів — провести 18 квітня Всесоюзний комуністичний суботник. Усі співчати, які цього дня будуть

зайняті на своїх робочих місцях, дали слово досягти найвищої продуктивності праці. А водії комсомольсько-молодіжного колективу Володимира Остапенка відгукнулися на заклик свого колеги, делегата XXVI з'їзду Компартії України Миколи Сапиги — всі реї в день «червоної суботи» зробити на зеконномленому пальному.

Н. РОМАНОВА,
секретар комсомольської організації Олександрійської райспілки-госптехніки.

У Центральному Комітеті Компартії України, Раді Міністрів Української РСР, Українській республіканській Раді професійних спілок і ЦК ЛКСМ України

**Про підсумки
республіканського
соціалістичного
змагання областей,
районів, колгоспів,
радгоспів та інших
державних
господарств
за збільшення
виробництва
і продажу державі
зерна кукурудзи
в 1980 році**

ЦК Компартії України, Рада Міністрів Української РСР, Українська республіканська Рада професійних спілок і ЦК ЛКСМ України, розглянувши підсумки республіканського соціалістичного змагання областей, районів, колгоспів та інших державних господарств за збільшення виробництва і продажу державі зерна кукурудзи в 1980 році, визнають переможцями:

СЕРЕД ГОСПОДАРСТВ
Колгосп імені Калініна Болградського району Одеської області, колгосп «Зоря комунізму» Кривинського району Дніпропетровської області, колгосп імені Крупської Нижньогірського району Кримської області, колгосп «Перше травня» Старобільського району Ворошиловградської області, колгосп імені Леніна Ямпільського району Вінницької області, колгосп «Ленінський шлях» Новоселицького району Чернівецької області. Цим господарствам присуджено Перехідні Червоні Прапори ЦК Компартії України, Ради Міністрів УРСР, Укрпрофради і ЦК ЛКСМУ з видачею грошової премії в розмірі 2 тисячі карбованців кожному.

У зв'язку з тим, що області і райони не виконали умов соціалістичного змагання, Перехідні Червоні Прапори ЦК Компартії України, Ради Міністрів УРСР, Укрпрофради і ЦК ЛКСМУ областям і районам не присуджено.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 14 березня 1981 року

№ 32 (2916)

Ціна
2 коп.

[ТАРС]

Приз газети — у переможця

13 січня, друкуючи звернення передових комсомольсько-молодіжних колективів шахтарів країни про проведення на честь XXVI з'їзду КПРС місячника найвищої продуктивності праці серед молодих робітників галузі, «Молодий комуніст» оголосив обласний конкурс на приз газети «Кривинському комсомольсько-молодіжному колективі шахтарів Кіровоградщини за підсумками місячника найвищої продуктивності праці, присвяченого XXVI з'їздові КПРС». Сьогодні ми називаємо переможця цього конкурсу. Ним стала комсомольсько-молодіжна зміна гірничих робітників очисного вибою видобувної ділянки № 1 шахти «Світлопільська», яку очолює В. В. Нюренберг (групномсорт Анастасій Шербина).

...28 робочих змін — таким був графік зміни на період місячника. 3090 тонн надпланового вугілля — такий підсумок місячника. Найближчого суперника — комсомольсько-молодіжну зміну В. П. Шестопала (групномсорт Микола Скалозуб) з цієї ж шахти — хлопці-переможці випередили на 471 тону.

Змагання між цими колективами було напруженим з першого дня. Обидва, зобов'язавшись спочатку видати на-гора по 600 надпланових тонн вугілля, вже через тиждень сказали: «1000 надпланових тонн!» Потім були рекорди... Першою пішла на нього зміна В. В. Нюренберга.

На мітингу шані переможців, який відбувся днями на шахті, комсомольсько-молодіжному колективі В. В. Нюренберга було вручено Кубок переможця — приз «Молодого комуніста». Колектив нагороджений також Почесною грамотою редакції.

На знімку: НМК гірничих робітників — володар призу газети.

ЛЕНІНСЬКИМ КУРСОМ КОМУНІСТИЧНОГО ТВОРЕННЯ І МИРУ

[До вивчення доповіді товариша Л. І. Брежнєва, документів XXVI з'їзду КПРС у системі партійного навчання, економічної освіти].

основ марксизму-ленінізму, в системі економічної освіти протягом березня — червня ц. р. рекомендується провести вісімдесят занять, у теоретичних і методологічних семінарах, школах партійно-господарського активу, університетах марксизму-ленінізму — чотири-п'ять занять по таких темах:

Міжнародна політика КПРС.

Економічна політика КПРС у період розвитку соціалізму.

Соціально-політичний і духовний розвиток радянського суспільства і завдання партії.

Партія — авангард радянського народу.

До 20 березня необхідно

повсюдно провести семінари пропагандистів, на яких організувати виступи делегатів з'їзду, партійних, радянських і господарських працівників, учених і спеціалістів. Партійні комітети, будинки і кабінети політичної освіти покликані організувати для пропагандистів і слухачів лекції та консультації, підготувати методичні розробки, розгорнути книжкові і фотовиставки, які б розкривали підсумки десятиріччя і перспективи економічного і соціального розвитку СРСР, республіки, краю, області, округу, міста, району, рідного підприємства, радгоспу чи колгоспу.

Донести все багатство доповіді Л. І. Брежнєва, ідеї

з'їзду, завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики, зміст Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР до кожного комуніста, до кожної радянської людини — почесний обов'язок пропагандистів, лекторів, доповідачів, усіх партійних працівників і активістів. Роз'яснювати документи з'їзду слід вдумливо і серйозно, гранично конкретно і переконливо, у тісному зв'язку з діяльністю та завданнями партійних організацій і трудових колективів. У цій справі недопустимі формалізм і легковажність.

Глибоке вивчення доповіді Л. І. Брежнєва, рішень з'їзду — одна з найважли-

віших умов їх успішного здійснення, підвищення політичної і трудової активності комуністів, усіх трудящих, виконання планів 1981 року, завдань одинадцятиріччя, значного підвищення ефективності виробництва і якості роботи.

Пропагандистам і слухачам рекомендується така література:

БРЕЖНЄВ Л. І. Звітна доповідь Центрального Комітету КПРС XXVI з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу і чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики.

БРЕЖНЄВ Л. І. Промова при закритті XXVI з'їзду КПРС.

Резолюція XXVI з'їзду КПРС на доповідь товариша Л. І. Брежнєва.

Постанова XXVI з'їзду КПРС про підготовку нової редакції Програми КПРС. ТИХОНОВ М. О. Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981 — 1985 роки і на період до 1990 року. Доповідь XXVI з'їздові КПРС.

Постанова XXVI з'їзду КПРС по проекту ЦК КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981 — 1985 роки і на період до 1990 року».

Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981 — 1985 роки і на період до 1990 року.

Методичні поради пропагандистам будуть опубліковані в центральній і місцевій пресі.

ВІТРИЛА № 1

Сторінка для старшокласників

АНОНС

Головне, робіть усе із захопленням, це страшенно прикрашає життя.

Л. ЛАНДАУ,
видатний радянський фізик, академік,
Герой Соціалістичної Праці.

ПОШТА «ВІТРИЛА»

«Я вам пишу»

Після свого останнього, грудневого випуску «Вітрила» опержали 323 листи.

Всі ви, шановні читачі, певно, погодитесь із твердженням, що листи — це історія. Адаже в них відбито день учорашній і прийдешній, намічено плани на майбутнє. В них — хвилювання і тривоги, радість і невдачі, роздуми і прохання поради. Словом, у листах є те, що ми називаємо життям.

Про що ж пишуть наші читачі?

В. Кудря з Малої Виски розповів про роботу районного міжшкольного навчально-виробничого комбінату, де оволодівають багатьма спеціальностями понад 600 учнів.

Про відзначення Дня юного героя-антифашиста у Федірківській школі Світловодського району нам розповіла учениця Оля Пирогова.

«За мир і сонце на планеті» — так назвала свій лист Н. М.

Кучеренко, директор Новоархангельського районного Будинку піонерів. У ньому йдеться про конкурс політичної пісні, що цими днями відбувся серед учнів шкіл району.

Багато наших читачів-старшокласників хвилює питання дружби, згуртованості класу.

«Наш клас дуже дружний, — пишуть ВОСЬМИКЛАСНИКИ ОМЕЛЬНИЦЬКОЇ ВОСЬМИРІЧНОЇ ШКОЛИ ОНУФРІВСЬКОГО РАЙОНУ. — Нинішнього року ми закінчуємо восьмирічку. Знаємо, що час розлуки неминуче наближається. Школа. Алже всім шкільних років, прожитих разом, здружили нас...» Подібного листа «Вітрила» одержали й від старшокласників Першотравенської десятирічки Компаніївського району З. Ярової. Учениця прислала ще й власного вірша, котрий присвятила школі, вчителям, друзям.

Усім авторам — велике спасибі.

ДІАЛОГ

Чи вмієте ви відпочивати?

Лист перший:
«Дорога редакціє!
Ми, учні 10-го класу Сухоташинської середньої школи Вільнянського району, просимо тебе допомогти.

Ми вже дорослі, нам поинадцять. А виявляється, що ми зовсім не вміємо поводитись у товаристві, в гостях, на вечорах. А справа в тому, що в школі у нас дуже рідко бувають тематичні вечори, бесіди про те, як треба поводитись у тій чи іншій обстановці, про правила поведінки. В сільській Будинку культурі нам не дозволяють ходити, навіть у вихідні дні.

Просимо поради, як нам правильно проводити свій вільний час.

Лист другий:
«Шкаро й змістовно вміють організовувати своє дозвілля

учні нашої школи. Вечори відпочинку, сесійні і новорічні бали, конкурси комсомольської пісні, змагання «Нумо, дівчата!» — це неповний перелік тих заходів, які готують і проводять старшокласники. Нещодавно члени гуртка виразного читання під керівництвом учительки російської мови і літератури Н. О. Лимар улаштували літературний вечір «Вережіть, любіть і вивчайте російську мову». У програмі вечора прозвучали вірші С. Єсеніна, О. Блока, К. Симонова та інших поетів, виступи М. Горького, М. Черинишеского, О. Пушкіна. Палко аплодували глядачі ведучим і читцям вечора В. Гончарку, С. Чайці, С. Придулі, Т. Краснянській, К. Хурсович.

Найкращими знавцями літературних творів було визнано Л. Даченку, Н. Мінкіну. Вони набрали найбільше балів у літературній вікторині.

С. СТЕФАНЮК,
старша піонервожата Олександрівської середньої школи Долинського району.

Р.С. «Вітрила» пропонують старшокласникам порозмірковувати над цими листами й надіслати свої висновки до редакції.

ЗАПИТАННЯ З МІСЦЯ

Люблю морозиво!

Я вчуся у восьмому класі школи № 6 м. Новоукраїнки. Зовуть мене Ларисою. І не соромлюся признатися, що дуже люблю морозиво. Але, на жаль, ласую ним дуже рідко, бо в нашому місті його практично не буває.

В одному з випусків «Молодого комунара» я прочитала, що цех морозива Кіровоградського молокозаводу щоденно виготовляє дві тонни цих дуже смачних ласощів.

Чи не можна певну кількість морозива привозити до нас, у Новоукраїнку? Я та багато інших новоукраїнців — малих і дорослих — були б дуже вдячні.

Л. СУЩЕВСЬКА.

Р.С. Товариші з «Вітрила» теж не соромляться признатися, що обожнюють морозиво. І влітку, і взимку. Та буваючи в частих «плаваннях» по районах області, ми дуже рідко мали змогу його куштувати. Тому з природною цікавістю і теплою любов'ю «Вітрила» звертаються до людей, які мають безпосередній зв'язок з виготовленням і продажем холодних ласощів: як можна зробити, щоб морозиво в Новоукраїнці та інших районах було в продажі і взимку, і влітку?

ПОРАДИ

«Ваша

косметика — молодість»

«...Мабуть, кожна 16—17-річна дівчина небайдужа до свого зовнішнього вигляду. І

мабуть, кожна знає, що неможливо роль у цьому відіграє косметика.

Прикро, коли бачу своїх ровесниць розмальованими, як ляльки. Які вони нещасні, адже в такому випадку до їхніх шістнадцяти додається ще стільки ж.

Прикро й від того, що злегка підфарбовані вії, ледве помітні помада на губах стають приводом для малоприємних розмов з учителями, батьками.

Як знайти якусь розумну, допустиму межу? Чи можлива косметика в такому віці, крім тієї, що я вже знаю: вчасно лягати спати, побільше бувати на свіжому повітрі, вживати фрукти й овочі і т. д.?

З повагою Люба Г. (17 років).

«Вітрила» звернулися до косметички кабінету декоративної косметики м. Кіровограда Лариси Борисівни Броневської. Ось що вона радить юним: Від трішечки підфарбованих віїв і легкої губної помади не буде ніяких неприємних розмов,

якщо це зроблено доречно і вміло. Одна річ, коли ти використовуєш косметику, йдучи на вечір чи свято, інша — коли йдеш до школи. В другому випадку вона абсолютно непотрібна.

Ну, а чи можлива взагалі косметика в 16—17 років? Ти, Любо, майже повністю сама відповідаєш на власне запитання. Я лише трохи доопрацюю розшифровку твоєї думки. Звичайно, можна й правильно. Найважливіше для збереження здоров'я і краси — правильний, розумний режим дня. Лягайте вчасно спати — і власні ніколи не хвилюватимуть синці під очима.

Щоденна зарядка, обтирання тіла водою, правильне харчування — все це теж на користь вашої краси.

І ще кілька порад: не вживайте ніяких косметичних масел, кремів, фарб, краще не користуватися пудрою (після неї дуже псується шкіра). Ніколи не видавайте на обличчя прищі (легко занести інфекцію). Вмивайтеся нічній водою (ранішній і вечірній). І, нарешті, побільше вживайте моркви, яблука, зелені (особливо петрушки).

Ось і всі, мабуть, поради для юних. Як бачите, шановні дівчата, бути красивою не так уже й складно. Складно засвоїти просту й стару як світ істину: вся краса ваша і косметика — в молодості. Пам'ятайте про це.

КЛУБ ПРОФОРІЄНТАЦІЇ «ОБРИЙ»

«Ні пуху, ні пера!»

«Хочу вступити до сільськогосподарського технікуму. Напишіть, чи приймають до такого навчального закладу після закінчення 8-го класу.

Алла ЛІСНИЧА,
учениця восьмого класу Олександрівської середньої школи Долинського району».

Алло, радимо подавати документи до Бобринецького сільськогосподарського технікуму (317220, м. Бобринець, пров. В. Поряка, 4). Вступні іспити — з математики (усно), української мови (диктант).

Восьмикласниці Новомиколинської восьмирічної школи Новоукраїнського району Валентина Гонимордочко і Надія Сажинська хотіли довідатись, де можна здати спеціальності монітера-технолога.

Цієї спеціальності можна бути в Кіровоградському професійному кулінарному училищі (м. Кіровоград, вул. Компаніївця, 65). До нього приймають без вступних іспитів, але обов'язково із середньою освітою.

Про професію археолога мріють жителі Малої Виски Катерина Овчаренко та учениця десятого класу з Помічної Добровільницького району Лесля Якименко.

Дівчата, вступайте на істо-

«НА КОМУНІСТІВ РІВНЯЄМО КРОК!»

Скоро у комсомольців середньої школи № 11 м. Кіровограда головні збори року. Напередодні їх проведення кореспондент «Вітрила» зустрівся із секретарем комітету комсомолу десятирічки Юрієм Кучинським. Він розповів:

Екзамен на зрілість

— До звітно-виборчих комсомольських зборів ми готуємось як до свята, як до важливої, принципової розмови про удачі і прораханні, навчання, про те, як зробити життя школи насиченим цікавими і корисними справами.

Нинішні вибори — вибори особливі. Вони преходять у той час, коли вся країна, весь наш народ обговорюють, мислять і діють надзвичайно важливою і складною проблемою. Це — вибори напередодні великого провану з'ясувати діяльність класних комсомольських організацій і їх ідейно-політичному, моральному й трудовому вихованню учнів.

Мабуть, жоден комсомолець-старшокласник нашої десятирічки не може не сказати про це на

знань, предметні олімпіади тощо.

Навчання і праця. Ці два слова нерозривно зв'язані одне з одним. Наприклад, на честь XXVI з'їзду КПРС у грудні минулого року комсомольці десятирічки з ініціативою «Безплатна комуністична праця — на честь з'їзду». Суть її така: всі хлопці 8—10 класів раз на тиждень працюють на заводі «Цукроград», а дівчата — в Кіровоградському швейному виробничому об'єднанні «Україна».

Багато говорять про комсомольців на своїх зборах і про успішне проведення громадсько-політичної атестації учасників Ленінського заліку, про те, що вирішили написати це одну рукописну книгу — «Говорять делегати партійних з'їздів» — яку частку внесли в спільну працю юнаки юністки комсомольської організації в дні роботи партійного форуму.

Скоро, зовсім скоро у старшокласників школи почнеться важкий етап у їхньому комсомольському житті. Для одних він стане останнім і найважливішим, для інших — етапом завершення, утвердження. Хлопці і дівчата до нього готують.

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

«Я, моє село, місто, школа в 1985 році» — на таку тему «Вітрила» запропонували поміркувати старшокласникам. Своєвідний відгук-розповідь на нашу пропозицію прислав десятикласник однієї із світловодських шкіл Сергій СТЕЛЬМАХ.

Поміркуємо про майбутнє

У Палаці культури імені В. І. Леніна міста Світловодська відбувся черговий звітний з'їзд старшокласників «Ровесники». Світловодськ — це одиннадцять п'ятирічок — на цю тему розмірковували з присутніми учні середньої школи № 2, які були організаторами цього вечора. Він почався поетично-музичною композицією про минуле Світловодська. Потім були розповіді про перших будівників Кіровоградської ГЕС.

Присутні прослухали багато цікавого і про майбутнє міста. З нетерпінням усі чекали виступу головного архітектора Володимира Васильовича Лоскутова. Він повідомив, що на території Садового мікрорайону скоро повнисься культурно-промисловий комплекс із новими житловими будинками, дитячими садками, школами, кінотеатрами. А також на обличчя учнів і

Сьогодні у дев'ятикласника комсомольця Юрія Байборощі і непосидючого четвертокласника піонера Віталія Односула спільна радість. О. К. Ткаченко, керівник духового оркестру сільського Будинку культури, приніс у школу звістку: їхній оркестр під час весняних канікул виступатиме в Києві, на Виставці досягнень народного господарства.

— Ми — в Києві! — пригломшені хлопці.

В. В. Барановська, працівниця Новомиргородського районного Будинку культури, підтверджує:

— Ви завоювали це право. Завоювали. Бо не так і легко поєднувати навчання в школі із серйозними заняттями в оркестрі. Та коли є велика любов до музики, то таке поєднання можливе.

ОЛЕКСАНДР Кирилович виймає з шухляди документ — посвідчення, з гордістю показує:

«За активну роботу по комуністичному вихованню, у трудящих, високий ідейно-художній рівень репертуару та виконавську майстерність духового оркестру Канізького сільського Будинку культури Новомиргородського району Кіровоградської області присвоєно звання «Народний самодіяльний оркестр».

— Завоювати звання народного оркестру було легше, — признається О. К. Ткаченко, — важче удержувати його... Але ми вихованці завжди готові захищати честь колективу, у них виробилося почуття громадянської відповідальності: раз ти на висоті — тримайся на ній. Раз тебе удостоїли такою нагородою, завжди — будь

наче жила в його серці бентежна мрія: передати молоді свій талант, уміння, знання... Він вернувся у своє рідне село Каніж, у якому не був шістнадцять років. Відвідував і сільський Будинку культури. Духовий оркестр там існував, але мав дуже бідний репертуар — кілька вальсів, польок, два чи три марші, та й усе... А в школі дивився на захоплені очі хлопчиків і сам собі думав: вони люблять музику, зерно в їхніх душах посіяно, треба

Їх слухатиме Україна

У дні весняних канікул духовий оркестр Канізького Будинку культури виїжджає з концертом до Києва

навіть допомогти йому пронавчання, і дисципліни. Дуже скоро в учасників виробився свій суворий, але справедливий закон: вчишся погано — не місце тобі в оркестрі.

На сьогодні не одне покоління змінилось в оркестрі. Щороку оновлюється колектив. Одні хлопці після закінчення школи йдуть служити до лав Радянської Армії, інші — працювати на виробництво, ще інші вступають до технікумів та інститутів. Вільні місця заповнюють новачки. Отак і збільшується число любителів музики. Бо ті, що вибувають з оркестру, завжди залишаються

чакі.

ньої школи Долинського району».

Алло, радимо подавати документи до Бобринського сільськогосподарського технікуму (31720, м. Бобринь, пр-в. В. Порики, 4). Вступні іспити — з математики (усно), української мови (диктант).

Восьмикласниці Новомироградської восьмирічної школи Новомироградського району Валентина Голубовська і Надія Сажинська чують дозвілля, де можна набутися спеціальності кондитера-технолога.

Цієї спеціальності можна набутися в Кіровоградському професійному кулінарному училищі (м. Кіровоград, вул. Компанієвська, 65). До нього приймуть без вступних іспитів, але обов'язково із середньою освітою.

Про професію археолога мріють дитинки Малої Виски Катерина Обиженська та учениця десятого класу з Помічної дошкільницької школи Леся Якименко.

Дівчата, вступаєте на історичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка (вул. Володимирська, 64).

ВИ ЗАПИТУВАЛИ

ОРДЕН ДРУЖБИ НАРОДІВ

«Шановна редакція! До тебе звертається червоний сідлопитушниковий загону «Промінь» Луганської середньої школи Петрівського району.

Ми листуємося зі своїми ровесниками багатьох національностей нашої країни. І тому дуже хочемо знати, коли було засновано орден Дружби народів.

Просимо розповісти про цю високу урядову нагороду у «Вітрилах».

30 грудня 1972 року в Москві, у містах союзних республік, у містах-героях Ленінграді, Волгограді, Севастополі, Одесі та у фортеці-героїні Бресті проходили п'ятдесят артилерійських залпів на честь 50-річчя утворення СРСР. Це було велике свято радянського народу, об'єднаного вічною дружбою а багатонаціональній Радянській державі.

17 грудня 1972 року Президія Верховної Ради СРСР постановила на честь 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік заснувати орден Дружби народів для нагородження за великі заслуги у зміцненні дружби і братерського співробітництва соціалістичних і братніх народів, за значний вклад в економічний, соціально-політичний і культурний розвиток Союзу РСР і союзних республік».

Автор проекту ордену — художник Олександр Борисович Жук.

29 грудня 1972 року орден Дружби народів було нагороджено всі союзні і автономні республіки, автономні області і національні округи, злиті в єдину Радянську державу.

Тоді ж Верховна Рада СРСР і Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу у зверненні до народів світу ще раз урочисто заявили про те, що «наша країна буде й надалі вірна високим ідеалам дружби народів, свободи і соціалізму».

гопояні збори року. Напередодні їх проведення кореспондент «Вітрила» зустрівся із секретарем комітету комсомолу десятиріччя Юрієм Кучинським. Він розповів:

Екзамен на зрілість

— До звітно-виборних комсомольських зборів ми готуємося як до свята, як до важливої, принципової розмови про удачі і прорахи, навчання, про те, як зробити життя школи насиченим цікавими й корисними справами.

Питання звітно-виборні особливі. Вони проходять у той час, коли вся країна, весь наш народ обговорюють матеріал XXVI з'їзду партії. В ході зборів передбачаємо глибоко проаналізувати діяльність класичних комсомольських організацій — ідейно-політичного, морального й трудового виховання учнів. Мають кожен комсомолец старшокласник нашої десятиріччя не може неспокійно не

... Головне те, що у нас багато ініціативних хлопців і дівчат, — сказала Світлана Позинич, секретар комітету комсомолу СШ № 6 міста Олександрії.

З цим вона й пов'язує цікаве і негарадне щоден комсомольське життя школи. Конкурси політичної пісні і політичного плаката, завітання під час роботи у трудовому таборі «Юність» і успішне завершення громадсько-політичної атестації учасників Ленінського заліку... Про всі ці хороші справи і говорилося в raporті спільної школи XXVI з'їзду КПРС, підписаному 12 кращими комсомольцями на підсумкових комсомольських зборах «Батьківщини Жовтня» — наші знання, ентузіазм, творчість, що відбулися напередодні форуму комуністів країни. А сьогодні комітет комсомолу школи активно готує старшокласників до нових і корисних справ.

На з'їзді йде засідання комітету.

XXVI з'їзду КПРС у грудні 1972 року комсомольці виступили з ініціативою «Безплатна комуністична праця — на честь з'їзду». Суть її така: всі хлопці 8—10 класів раз на тиждень працюють на заводі «Цукрозавод-ромаш», а дівчата — в кіровоградському цукровому виробничому об'єднанні «Україна».

Багато говорять про комсомольці на своїх зборах і про успішне проведення громадсько-політичної атестації учасників Ленінського заліку, про те, що вирішили написати ще одну рукописну книгу — «Роворять делегати партійних з'їздів», яку частку внесла в спільну справу кожна класна комсомольська організація у дні роботи партійного форуму...

Скоро, зовсім скоро у старшокласників школи початися новий етап у їхньому комсомольському житті. Для одних він стане останнім і найважливішим, для інших — етапом становлення, утвердження. Хлопці і дівчата до нього готуються.

Хлопці і дівчата до нього готуються. Багато говорять про комсомольці на своїх зборах і про успішне проведення громадсько-політичної атестації учасників Ленінського заліку, про те, що вирішили написати ще одну рукописну книгу — «Роворять делегати партійних з'їздів», яку частку внесла в спільну справу кожна класна комсомольська організація у дні роботи партійного форуму...

Поміркуємо про майбутнє

У Палаці культури імені В. І. Леніна міста Світловодська відбулося чергове заняття клубу старшокласників «Ровесники».

«Світловодськ в однієї п'ятиріччя» — на цю тему розмовували з присутніми учні середньої школи № 2. Діти брали участь у дискусії. Вони почули поетично-музичною композицією про минуле Світловодська. Потім були розповіді про перших будівників Кременчуцької ГЕС.

Присутні прослухали багато цікавого і про майбутнє міста. З нетерпінням усі чекали виступу головного архітектора Володимира Васильовича Лоскутова. Він повідомив, що на території Садового мікрорайону скоро побудують культурно-промисловий комплекс із новими житловими будинками, дитячими садками, школами, кінотеатрами.

Я дивився на обличчя учнів і розумів, що все, про що йшлося на вечорі, дуже дороге, близьке хлопцям і дівчатам. Адже скоро, зовсім скоро вони власними руками прибудують свій рідний Світловодськ...

А далі за програмою вечора був конкурс. Основне його завдання — пофантазувати на папері про місто майбутнього. Після довгих міркувань, суперечок жорі одногослосно присудило першість старшокласникам четвертої середньої школи. Інші призові місця посіли учні середньої школи № 5 і середньої школи № 10.

Та головне не в завітаних місцях. Усі учасники вечора зрозуміли свою належність до того, що відбувається навколо них, що в їхніх силах і можливостях здійснити все намічене.

С. СТЕЛЬМАХ,
учень середньої школи № 5.

тверджує: — Ви завоювали це право. Завоювали. Бо не так і легко поєднувати навчання в школі із серйозними заняттями в оркестрі. Та коли є велика любов до музики, то таке поєднання можливе.

ОЛЕКСАНДР Кирилович вимає з шухляди документ — посвідчення, з гордістю показує:

«За активну роботу по комуністичному вихованню трудящих, високий ідейно-художній рівень репертуару та високу майстерність духового оркестру Канізького сільського Будинку культури Новомироградського району Кіровоградської області присвоєно звання «Народний самодіяльний оркестр».

Завоювати звання народного оркестру було легше, — признається О. К. Ткаченко, — важче вдержувати його... Але мої вихованці завжди готові захищати честь колективу, у них виробилося почуття громадянської відповідальності: раз ти на висоті — тримайся на ній. Раз тебе удостоїли такого почесного звання — будь гідним його...

ОЛЕКСАНДР Кирилович сам захоплений у музику. Він не кінчає спеціальних учбових закладів. Школою, консерваторією для нього був армійський духовий оркестр. Майже два десятиріччя в ньому, переконуючись у чудовій істині — музика допомагає солдатам в походах, навчання, в повсякденному житті.

Настав час іти в запас. І тоді несподівано постало питання: куди ж тепер, яку вибрати дорогу? Оркестру вже не кидати: працював у Павлограді, Кіровограді, інших містах. Од-

Іх слухатиме Україна

У дні весняних канікул духовий оркестр Канізького Будинку культури виїде з концертом до Києва

ба лише допомогти йому про-

рости. Своєю мрією поділився з керівниками місцевого колгоспу, з учителями школи, учнями. І його підтримали, виділили приміщення, придбали музичні інструменти.

У ПРОСТОРІЙ кімнаті сільського Будинку культури зібралися хлоп'ята і юнаки. Вони дивилися на Ткаченка і чекали його слова. А він узяв трубу, вклав мундштук і програв марш авіаторів.

— Гарно! — сказали хлоп-

чакі. — Навчитесь і ви. Обов'язково навчитесь. Але, друзі, давайте домовимось. Правила такі: перше — дисципліна. Під час занять, у школі, на вулиці, вдома. Друге — праця і праця. Серйозна й наполеглива. Третє — відповідальність, боротьба за честь нашого колективу, вболівання не тільки за себе, а й за товариша. І ще: починатимемо не з арій, а «підемо в перший клас».

Перший клас! Не всі й склали екзамен за нього. Витримали найзавзятіші й найпрацьовитіші. Бо справді: чогочого, а праці треба було до-

навчання, і дисципліни. Дуже скоро в учасників виробився свій суворий, але справедливий закон: вищий поганю — не місце тобі в оркестрі.

На сьогодні не одне покоління змінилося в оркестрі. Щороку оновлюється колектив. Одні хлопці після закінчення школи йдуть служити до лав Радянської Армії, інші — працювати на виробництві, ще інші вступають до технікумів та інститутів. Вільні місця заповнюють новачки. Отак і збільшується число любителів музики. Бо ті, що виваювали, не гублять свого захоплення, своєї любові. Вони вже навіки в їхніх серцях. Радіє О. К. Ткаченко, коли від хлопців з Радянської Армії приходить листи — зі стісними, але промовистими словами: «Я в дивізійному оркестрі! Спасибі тобі, рідний канізький оркестр».

... Сьогодні в колгоспі хлопці шийють нові красиві костюми. Незабаром канікули. Хлопці поїдуть у Київ. Іх слухатиме вся Україна.

М. СТОЯН.

с. Каніж, Новомироградський район.

ПОГЛЯД

ДИСК-ЗАЛ

ДИСК-ПРЕМ'ЄРИ

▲ Ленінградська студія грамзапису фірми «Мелодія» випустила першу партію квадратних пластинок, записану системою АВС. Квадратний диск-гігант — перша робота групи «Яблоко». На пластинці звучать російські народні пісні в популярному сьогодні стилі «кантрі» і «фолк-року». Художній керівник ансамблю Юрій Берендков — один із творців системи АВС. Янчо до стереоапаратури додали спеціальний декоруючий пристрій, то і квадратні створили об'ємне звучання, ефект присутності в концертному залі. Незабаром декодер АВС по'являться в радіомагазинах.

▲ Білоруський ансамбль «Берася» підготував свій перший диск-гігант «Наша дискотека». Крім уже відомих пісень («Малінізкі зачули голос», «Косарові сні», «Вільні парус»), пластинка представляє твори керівника ансамблю Ясеня Райчикіна «Чур-чур», «Снігова людина» із масивними використанням сучасних електронних інструментів, ряд інших композицій. У планах роботи ансамблю — записи другої пластинки «Кохання прощальний бал», назву якої дала нова пісня В. Райчикіна.

▲ Популярний ленінградський композитор Олександр Журбін (автор багатьох пісень, зом-опери «Орфей і Еврідика») працює над записом нового диска-гіганта. Це рок-композиції на вірші Марини Цветаєвої і Велемира Хлебнікова. Тому один бік пластинки називається «Марина» (його записав Жанна Рождественська), другий — «Велемир» (записаний молодим солістом Віктором Кривоносом). Основні інструментиальні партії виконують учасники рок-групи «Автограф».

А. КРУПСКИЙ.

Сьогодні почався ще один наш шкільний робочий день. Як він пройде? Може, за розкладом у вас алгебра? А може, ви пишете твір з української літератури? Або зробили на уроці фізики якийсь геніальний відкриття?

Як серйозно ви сприймаєте все, про що розповідає вчитель? Адже почуте, відбите, побачене сьогодні-завтра стане вашим основним улюбленим заняттям — вашою професією. Тож хай щастить вам, друзі!

Фото В. ГРИБА.

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Запишіть у робочий блокнот

Чи завжди тебе розуміють батьки? А ти їх? Чи задумався над тим, що ти значив для своєї сестри або брата? Чи маєш у них авторитет? Чекаємо відповідей.

Листи до друку підготувала Т. СТОРОЖУК.

15 БЕРЕЗНЯ — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА І ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

Конкретне піндування про конкретну людину, її потреби — початок міцної політики партії. Я нагадує про це для того, щоб ще раз підкреслити просту, але дуже важливу думку: виробництво товарів для населення, розвиток сфери послуг — це найперша партійна справа.

(З доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на XXVI з'їзді партії).

Тут слід бути трохи художником. Адже автоматично перенести модний силует із журналу на модель простіше, ніж вибрати такий, що найкраще пасував би замовникові і в той же час відповідав би його сма-

Для кожної людини

кам. Гарний одяг треба не просто пошити, а створити. Так вважає закрійник бригади комуніст М. Г. Савицький.

Майстер шиття верхнього жіночого одягу — так називається професія у дівчат із цього комсомольсько-молодіжного колективу ательє вишного розряду «Люкс» нашої фабрики. І вони такі справді всі майстри своєї справи. А ще — хороші люди, справжні товариші. Ось що розповідає про своїх подруг по роботі групкомсорг Люда Юхнел:

— Ми з Оленою Коваленко прийшли у бригаду у вересні минулого року. І відразу відчули, що стали тут своїми. Особливо багато допомогли нам у професійному становленні визнані майстри, наші наставни-

ці комуністка Олександра Матвійвна Польова та Віра Георгіївна Соколова. Ми повірили в себе в свої знання і вміння.

За два місяці минулого року бригада подала побутових послуг населенню на 5900 карбованців — майже на 1000 більше від завдання. Все це — при відмінній якості зробленого.

З гордістю показує Михайло Тихонович вироб своєї бригади. Серед них немає жодного, який би повторював інші. Такий принцип. Окремих модних деталей пальта ви поки що даремно шукатимете в журналах мод — це моделі завтрашнього дня. А роздобув їх чоловік у своїх столітніх колег. Іти в ногу з модою — теж принцип роботи бригади.

Черга до ательє велика — вже прийнято замовлення на квітень і частину травня. В черзі — різні люди з різними нахилами, смаками, характером. У кожному з них живе ота людська потреба невеличкого, звичайного свята. Для того, щоб воно відбулося, і працює дружний комсомольсько-молодіжний колектив майстрів. І, певно, всім його членам деякою мірою адресуються слова з книги відомого письменника, який однієї з вдалих замовлень: «Шла я пальто у М. Т. Савицького не раз. Дуже душевна він людина. А руки у нього — справді золоті».

Ж. БОРИСКО,
головний інженер Кіровоградської фабрики індошниту одягу.

ВІННИЦЯ. Дієти старшокласників шкіл області стали членами Малої академії наук (МАН), створеної на початку року з ініціативи вузів міста і обласної станції юних натуралістів. Очолює її ректор Вінницького політехнічного інституту, заслужений діяч науки УРСР, доктор технічних наук, професор Іван Васильович Кузьмін.

До послуг членів МАН — інститутські лабораторії сучасного устаткування.

Вінницька МАН — четверта в республіці.

На знімку: консультація з членами МАН проводить професор медичного інституту О. Ю. РОМЕНСЬКИЙ.

Фото О. ГОРДІЄНКА.

(Фотокроніка РАТАУ).

КОР.: Нерідко буває так, що в матчевих зустрічах, деяких зональних змаганнях легкоатлети нашої області сильніші за своїх суперників. Коли ж справа доходить до великих змагань, хоча б типу Третіх спортивних ігор молоді, наші земляки пасуть задні, виявляються слабшими за деного з тих, у кого раніше вигравали. Чим ви пояснюєте таке становище і як взагалі оцінюється стан легкої атлетики в області?

В. Гвямберідзе: На проміжні змагання збірники багатьох областей приїждять, як правило, без своїх лідерів, які перебувають на навчально-тренувальних зборах, готуються до чемпіонатів країни, міжнародних турнірів. Отже, фактично такі команди виступають другим складом. Тож іноді й буває, що кіровоградці перемагають тих, кому пізніше програють. Бо наша легка атлетика майже не має своїх представників у збірній республіки, країни і виставляє на змагання найсильніших. Це відповідь на першу частину запитання.

Тепер щодо загальної оцінки стану легкої атлетики в області. Останнім часом вона дещо зросла, поліпшились результати деяких спортсменів. Позаторік — після тривалої перерви — підготовлено трьох майстрів спорту з цього виду.

Але це не може нас задовольнити, бо рівень розвитку легкої атлетики на Кіровоградщині не відповідає сучасним темпам і сучасним вимогам. Адже ми не можемо назвати жодного з наших легкоатлетів, хто став би чемпіоном республіки, країни, не кажучи вже про більш масштабні. Нині спортивних «провінцій» майже немає, і нерідко навіть найвіддаленіші «глибинки» народжують спортивні таланти. Наша ж область, на жаль, досі лишається однією з небагатьох спортивних «провінцій».

В. Іванець: Хочу зробити одне уточнення. Згадав з тим, що сказав Вахтанг Герсегієвич, але з такою поправкою. На Кіровоградщині були і є талановиті легкоатлети. Та біда в тому, що у нас почасти нема бережного ставлення до них, немає справжньої турботи про їхнє зростання, задоволення найменших побутових потреб. Відчуваючи це,

Н ІНІШНЬОГО року стартують Треті республіканські спортивні ігри молоді. Цим практично починається передолімпійський цикл змагань. Адже, як відомо, здобутки спортсменів на Іграх увіходять до заліку команд, які вони представляють, при підбитті підсумків наступних VIII Спартакіад України і Ігорів СРСР. Ну а спартакіади, що проходять за рік до олімпіад, є генеральною репетицією перед найбільшими змаганнями світу.

ЇХАТИ ЧИ НЕ ЇХАТИ?

або Як «Королева» стала «Попелюшкою»

бони на самому порозі сього спортивного розквіту приймали пропозиції про переїзд в інші міста, і їхні спортивні таланти розкривалися вже за межами області.

Згадаю списометельницю Олександру Садосенчу, п'ятиборця Катерину Заславську, бар'єриста Євгена Шеховцова, спринтера Олену Воробченко і деяких інших легкоатлетів, які в сьомому розквіті сил розпрощалися з Кіровоградщиною, а потім у складі збірних республік і країни приносили спортивну славу Харкову, Дніпропетровську, Нікополь, Кривому Гирю...

КОР.: Щодо створення побутових та інших умов для плідної роботи і розвитку спортсменів, то дехто вважає, що дбання про це є завданням лише комітетів по фізкультурі і спорту. На нашу думку, таке розуміння є спробою нерівності деяких рад спортивних товариств перенести свої прями обов'язки на плечі інших, у тому числі і на плечі обласного спорткомітету...

В. Гвямберідзе: Безперечно, комітети по фізкультурі і спорту не можуть лишатися байдужими до створення умов. Але пряму відповідальність за це несуть обласні ради спортивних товариств, колективи фізкультури, членами яких є спортсмени. Володимир Костянтинович назвав дехто, хто поїхав з області. Я наведу інший приклад. Легкоатлетка Любов Савенко понад 10

років захищала спортивну честь обласної ради товариства «Авангард» і області. Позаторік добилася золоті медальї — стала майстром спорту, перейшла на тренерську роботу в спортклуб «Зірка». Три роки тому Люба одружилася з майстром спорту Григорієм Савенком, теж працівником спортклубу «Зірка». Створилася нова сім'я, а промишляє вона ось уже тривалий час у гуртожитку. Хіба це не байдужість до спортсменів з боку президії спортклубу «Зірка» та обласної ради товариства «Авангард»?

КОР.: Тренер, безумовно, — центральна фігура в підготовці спортсменів високого класу. Є хорший тренер — будуть і хороші спортсмени. Тож, очевидно, велику частину відповідальності за низький рівень легкої атлетики в області слід віднести на рахунок тренерської сили.

В. Гвямберідзе: Це так. У нас в області більше шістдесяти штатних тренерів з легкої атлетики. І який кожний із них підготував хоча б по одному першоряднику чи кандидату в майстри, була б ціла збірна перспективна команда. На

жаль, ми далекі від цього: переважна більшість тренерів з легкої атлетики роками працює ухолосту, без будь-якої віддачі.

І коли мова заходить про певні здобутки в легкій атлетиці, їх пов'язують з ім'ям В. К. Іванця. І це справедливо. На VII Спар-

такіади підсумків VII Спартакіад України поставало питання про дуже малі вклади у спартакіади здобутки тих міст області, як Олександрія, Світловодськ, Знаменка та інші. Чи є зрушення в цьому плані?

В. Гвямберідзе: На жаль, поки що немає. Тоді, 1979 року, Кіровоградщина делегувала на спартакіаду понад 90 процентів представників обласного центру. А ось свіжіший приклад. Наприкінці грудня минулого року в Кіровограді проходили відбіркові легкоатлетичні змагання для визначення найсильніших на розіграш Кубка України. І що ж? Із п'ятнадцяти відібраних кандидатів 13 були з Кіровограда. Як бачите, «географія» легкої атлетики лишається дуже вузькою.

Недоліки і проблем у розвитку даного виду спорту, звичайно, більше, ніж ми про це сказали. Наведені, здається, є основними. З них, у першу чергу, слід робити й висновки. Необхідно підвищувати відповідальність рад спортивних товариств, колективів фізкультури, особливо великих, за ефективний розвиток легкої атлетики, посилити контроль за роботою тренерів, добиватися, щоб у кожного з них була більша віддача, щоб ніхто не працював ухолосту.

В. Іванець: У зв'язку з цим я твердо переконаний у потребі концентрації і централізації тренерських зусиль для підготовки висококласних спортсменів. Гадаю, що в Кіровограді слід об'єднати їхні сили в одній спеціалізованій ДЮСШ системи народної освіти і одній спеціалізованій спортшколі профспілок. Практика показує, що така система підготовки висококласних спортсменів найбільш доцільна.

КОР.: На XXVI з'їзді КПРС підкреслювалось, що головним критерієм розподілу при соціалізмі може бути тільки праця — її кількість і якість. Цей принцип несумісний із зрівняльністю, з ухилянням від суспільно-полезної праці. Чи не вважаєте ви, що в оцінці праці тренерів існує зрівнялість?

В. Іванець: Запровадження тарифікації тренерів, за якою праця провідних захоплюється матеріально. Не будемо зараз говорити про якість тарифікації відповідно до кваліфікації і віддачі тренерів. Але важливо, щоб цей процес не застиг на своєму початковому етапі, щоб комітети фізкультури постійно контролювали роботу тренерів і відповідно до результатів вносили корективи в цю справу.

КОР.: Я згадує, як при підбитті підсумків VII Спартакіад України поставало питання про дуже малі вклади у спартакіади здобутки тих міст області, як Олександрія, Світловодськ, Знаменка та інші. Чи є зрушення в цьому плані?

В. Гвямберідзе: На жаль, поки що немає. Тоді, 1979 року, Кіровоградщина делегувала на спартакіаду понад 90 процентів представників обласного центру. А ось свіжіший приклад. Наприкінці грудня минулого року в Кіровограді проходили відбіркові легкоатлетичні змагання для визначення найсильніших на розіграш Кубка України. І що ж? Із п'ятнадцяти відібраних кандидатів 13 були з Кіровограда. Як бачите, «географія» легкої атлетики лишається дуже вузькою.

Недоліки і проблем у розвитку даного виду спорту, звичайно, більше, ніж ми про це сказали. Наведені, здається, є основними. З них, у першу чергу, слід робити й висновки. Необхідно підвищувати відповідальність рад спортивних товариств, колективів фізкультури, особливо великих, за ефективний розвиток легкої атлетики, посилити контроль за роботою тренерів, добиватися, щоб у кожного з них була більша віддача, щоб ніхто не працював ухолосту.

В. Іванець: У зв'язку з цим я твердо переконаний у потребі концентрації і централізації тренерських зусиль для підготовки висококласних спортсменів. Гадаю, що в Кіровограді слід об'єднати їхні сили в одній спеціалізованій ДЮСШ системи народної освіти і одній спеціалізованій спортшколі профспілок. Практика показує, що така система підготовки висококласних спортсменів найбільш доцільна.

Телебачення

Неділя, 15 березня

▲ ЦТ
8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Фільм-концерт. 9.30 — «Будильник». 10.00 — «Служба Радянському Союзу». 11.00 — «Зоряний». 11.45 — Ранкова пошта. 12.15 — «Сільська година». 13.15 — Музичний нісок. 13.45 — «Золотий». «Криш Рад». ЦСР. 2 і 3 періоди. 15.15 — М. Дарфам. «Промінь і сніг». Фільм-концерт. 16.55 — Сьогодні — День працівників житлово-комунального господарства і побутового обслуговування населення. 17.10 — «За горами димом». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — «Сім братів». Мультфільм. 19.00 — Всесоюзні змагання з боксу. Фінал. 20.00 — Клуб кінополювання. 21.00 — «Час». 21.35 — «Це було давно». Розповідає С. В. Образцов. 22.25 — Міжнародні змагання з боксальського спорту. Чоловіки. СРСР — Норвегія.

▲ УТ
10.00 — «Акуратерська камера». 10.35 — Ліричні мелодії. 11.00 — «Сьогодні — День працівників житлово-комунального господарства і побутового обслуговування населення УРСР В. І. Світличенко. 11.50 — «Перлини душі народної». 12.30 — «Слава солдату». 13.30 — «Цирк, цирк, цирк...». 14.00 — Гайда! Чоловік. 15.10 — Музичний фільм. 15.40 — Науково-популярна програма «Грані планети». 16.30 — Р. Щедрін. «Горбокош». Балетна вистава. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «П'ять хвилин на роздум». Молодіжний розважальний передача. 20.30 — Меланійний концерт. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Труффальдіно із Бергамо». 1 і 2 серії. По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (ІV програма)
8.00 — Документальні телефільми. 8.40 — «Зелі руки». 9.10 — «У світі творіння». 10.10 — Документальний фільм. 20.00 — «Вечірня казка». 20.15 — Міжнародні змагання зі стрільби у воду. 21.00 — Документальні телефільми. 21.40 — Художній телефільм «Приїхати на конкурс кукарів».

Редактор В. СТУПАК

Редакції газети «Молодий комунар» терміново потрібен на постійну роботу кур'єр.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українській мові.

БК 06315.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи відділ пропаганди — 2-45-38; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 134.

Тираж 54000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.